

Sy-li spěwał,
Pilnje džětał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatonk
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosc da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džětaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ći khmana
Žiwnosc je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Čerbite njedželske łopjeno

W Budyschinje

27. novembra 1932

Bauzen

1. njedžela adwenta.

Wotewěcže wrota šěroko a činěcže durje na šwěcže wnjóke, so by kral čěscže śacžahnył! Haleluja! S tutym postrowom nastupimy nowe zyrkwinske lěto a šdobom šažo hnadypolny adventski a hodowny čaž. Róžda dušha dnrbi šo šažo śadowacž, šwěta šbóžnik pšichadža. Njemidomny, ale tola woprawdže dže tutón njebieski hójcz t tebi pšichiněz se šwojim šwětkom, šwojej luboscžu, prawdosčžu a njebieskej čištošcžu. Šotujmy šo jeho powitacž a pšichjeć do wutrobny, kaž wšchał tež něhdy israelski lud jeho powita, jemu pšichiwšajzo, a dže-mny šebi dženža dacž rjez, šhto dže wón nam bycz. Tak i wje-kełoscžu šknyš: **S l a j, t w ó j k r a l p š i c h i n ě z e t t e b i !**

1. Jeho póšli dnrbi jemu hošpodu twojeje wutrobny pšichotowacž;
2. wón dže šo čzi jako mity pomocnik wupołacž;
3. wón dže wot tebe we wěje pšichiaty bycz.

Budž, mój Jesu, powitaný
Do šwěta, kiž leži w šlym,
Šdžež ty budžeš janicžaný,
Lubny njejšy pšhecžiwny.
Bój, wšmi šobu dušhu šebi,
Sa bydlenje dam ju tebi,
Twój chzu bycz, twój woštacž ja,
Woštan mój tež bjes kónza. (Křl. 3, 1.)

1. Póšlaj, kotrejuz Jesuž dopřědla póšla a kotraž dnr-bjeshtaj jeho śacžehnjene do Jerusalema pšichotowacž, bē-šhtaj wucžobnikaj. Tak je pšhezo bylo: Č ž l o w j e k o j o š u Šbóžnikej pucž do čłowškich wutrobow pšichotowali, jako něhdy pšhed wjele lěštotkami kšhešćijanšy mišijonarojo do našheho kraja pšichinědžehu a wješeku powěscž wo Šbóžniku pšichowědachu. Tež wótz Luther dołonešhe tajku šlužbu, hdyž pšhes ewangelij našh lud njepošrednje pod Křnštuža

štaji. A žyła našha kšhešćijanška žyrkej i jeje póšlami njehy na přěnim měštnje čželne derjeměcže špěchowacž, ale dže kšudym hrěšnym čłowškim dušham towarštwo i najčžišćiškim, i najrjedliškim a najnadobniškim, i naškim kralom Jesu-šom pšichiněscž. Pšhetož niz morwe kubla abo šwonłowne derjeměcže je ša našhu dušhu najbóle špokojaze, ale wona trjeba šwjast se žiwymy čłowštimi dušhami, kotrež ju špě-chuja, najbóle se šwojim šbóžnikom. Njeměcže tohodla šluž-bu čłowjekow, kotřiž wam tutoho šbóžnika pšhipowědaju a dže-dža jemu hošpodu we wašhej wutrobje pšichotowacž, ša šnadnu. Tež prawi šaršchi wošebje tajku šlužbu šwojim džē-cžom wopołasuja. — Dnrbi-li pak Šbóžnik do twojeje wutro-by śacžahnyč, dnrbi šo i njeje wšhelake wucžiscacž, šhtož tam nješlušha a twojemu šbožu šadžewa: šamopašćnosč, kotraž šebi njeda pomhacž, njewěra, kotraž Bohu a jeho šwjatemu šłowu njedowěri, čželna žadošć, kotraž jenož po šemškich woššewjenjach abo rosproščenjach žada, kotrež tola hušto došć po hrěchu šłodža. Wulki adventsk přědar Jan kšcženik nam pšhiwoła: „Čžiněcže pošutu; njebieske kraleštwo je šo pšhibližiko.“ Njecžuja pak šo wšhelazy mjes nami ša-dželani, kralej Jesužej wutrobu ša hošpodu pšhepodacž? Nē-kotři, wošebje młodošni, mēnja, šo šu šwojej młodošnej mozy winojcži, šo šebi njedadža pšhemjele wot Křnštuža a jeho žyrkwje praicž. Drušy mēnja, šo maja w hošpodarškej nušy, w horju a nješbožu žiwjenja šamokwjenje ša šanjero-djenje šwojeje dušhe. Šažo drušy mēnja, šo njemóža njedželu t wukonjenju hošpodarškeho abo ratařkeho abo domjazeho džela parowacž, runjež hušto na bjesdželoscž škorža. Přecž i tajtimi wurěcžemi! Šhtož je prawje šwjatosč šudžazeho Boha a šwoje šamšne šłomdženja došć špójnał, a šhtož šo i jašnikom w Šilippi a i młodym Lutherom prašha: Ral budu šbóžny? tón šwoju myšl pšheměni a šwoju wutrobu njebieskemu pomocnikej Křnštužej pšhiwobrocži.

2. Tutón dže řo cři wopotařacř jako miřny pomozniř. W-
weřeće džowřny Zionřteř: Hlaj, twój kral přichindže cřiheje
myřle, a řař profeta Zacharja, řiř běřhe řiřo lěřtotři přjedny
přichřhad Meřřiařa weřhećřiř a tutón wobras mileho krala,
řačehnjazeřo do řwojeřo meřřta Jeruřalema niř na hor-
dořnym wójniřkim řonju, ale na meřnej wóřliřny praji: Jako
pomozniř. A ř cřiheř myřlu je wón wiřhiřtim pomhař, řotřiř
řebi jemu dařhu pomhać. Nařamanu řčinu, řař tamnu wul-
tu hřeřhniřu, njeje wón dolemiř, a řehliřny řuřoh, řař wěru
Řananeřřteře řónřteře, njeje wón wuhařnyř. Tola teř řařařkim
a hordnym je wón rařnje řjeřř, řřto řo ř iřh meřej hordži.
Řeho pomoz řo njewobmeřewaweřhe na cřiłne nuřny; wotřnyřne-
ny řónř wiřheje řeho pomozny běřhe, cřiłwjeřej ř prawdořcři,
ř pőzcřiwořcři, ř duřchinemu pőtojeř a ř řbőžnořcři dopomhać.
S jeno cřiłnej pomozu řanemu cřiłwjeřej dořkadnje pom-
hane njeje; přheřo řařo wiřhař mőže nowa nuřa přhiřcři a
cřiłwjeř ju njeřamőže přheřwinęcři. Řeřuř je cřiłwjeřej řnutř-
řownu cřiřu winy, hřeřa a řleřo nawucřenja wotewřař a
cřiłwjeřow řnutřřownje wobnowjař a ř přheřwinęřřteř wěru
wőřiwjař. Tař je řim řa wiřhőn cřiř pomhař. Řelřo je džęřa
přheř tajře řnutřřowne wuřwobodřenje wutworilřo a řo řa
řohnowanje řa druřich řčinilřo! To nam teř wiřhelate řho-
njenja řnutřřowneho miřijoniřřwa wobřrucři řotreř wiřhař
napořbledřu njeřa jeno cřiłnu pomoz pőřřicřiř, ale dže wob-
cřiřenęř pod wumowęřřřu hnadu Řhřiřřuřa řtajicři. Teř we
řwonřownym miřijoniřřwe řhonimny wobnowjařu mőř krala
Řeřuřa. Řariřři nowinař řo dowjeře na břiřh dalořeje řupny
w řuřnym morju na řotreř bęřu 15 lěř ewangelřiřny miřijo-
narojo wo Řhřiřřuřu přędowali. Wobňdlerjo řupny, přjedny
ludřiřřracřiřny, bęřu řo přheř to na pobořnyřny a cřiřhich řheřcřiř-
janow přheřmęnilř. Nowinař jeneřo dnja ř hłowniřteř luda
praji, řo řo jemu mjeř tutymy wobňdlerjemy derje lubi, woni
řu lubi ludřiř, ale řiřh modlenje a řemřřhiřhodřenje je hōla
přhiřwěra. řa to řo miřijonareř njeřřjebali džakowacři. Tuř
wotmořwi hłowniř: „Džakuj řo Bořu, řo njeřřny přheř 10
abo 15 lěřami ř nam přhiřřhōř, přheřtoř tehdy bęřimny wot
cřiřta řałořřnje wobňdnjeni a cřiřilowani, a řy by hnędom
přęni džęř řařřany a řeřřany byř, ale řonle řřny mőřny duřh
nēřřo wucřiřjeny přheř lubnyř pőřřow Řhřiřřuřa.“ — Łuba
wōřada, řař malo woprawdžiřteje pomozny řebi ludřiř džęřa
w nařřim řraju lubja wot daliřheřo wuwowanja řiviliařije.
řsmny wiřđeli, hđže řmy ř njeř přhiřřhli. řheřře řruři na-
řheřo luda njewocřakujja teř wjařny řař přjedny přheřwjeře wot
hořpodařřřhich abo poliřřřřhich naprawow — řotreř, řo wē, řu
teř nuřne a mőřa řpomowne byř —, ale woni řu dalořo a
řheřřo męnenja, řař nuřne je ř n u t s ř o w n e wobnowjenje
zřřleřo ludoweho řiřwenja a řelřo řohnowanja by ř tořo řa
nařře řtatne řiřwienie wurořřřo. řny řmy huřřo wjařani ř nje-
wěru a dwēłowanjom, řař małowěřni, řebicřiřwi a ř řidu
přheřwjaćři. ře řwojeře mořny cřiłwjeř njeje řhmanny, to dobre
dořonjećř, wōřebje niř, wopory přhiřnięcřiř w napořhladže nje-
džaka a řwēta. řakle Řhřiřřuř řeho ř tomu wuřhmani. Wiřhe-
lařny řebi wiřhař teř myřla, hđny řu wot wěřny woteřhli, řu
řwobodni; nē, woni řu to najlęřřhe a najwřiřřřhe řhubili,
wōřebje řbőžny řwjařř, řiř cřiłwjeřa na dobre wjařa, a woni
budři bōřny wotrocřiřny hřeřa. Řotreřoř Boři řny wuřwobo-
dři, řon je prawje řwobodny. Řhřiřřuř nař wabi ř lubořcři
a ř prawdořcři, ř pőzcřiwořcři a ř řbőžnořcři a nam řař to
wjeřele přhiřhotuje, řotreř řwēř řwořim džęcřom dacři njemőže.

3. Łohodla přhiřej řeho teř we wěřje! Řař přhi Řeřuřo-
wym řačehnjjenju nēřny do Jeruřalema wiřřo řlincřiřhe
ř wřiřřanjom luda, řotřnyř tehdy dřię cřiřjeřhe, řořo ma we

řwojeř řřjedřiřnje: řosianna řnynej Dawitowemu! Řhwaleny
budři, řiř přhiřdže w mjenje tořo Řnjeřa. řosianna we wy-
řořořcři! Tař džeřny jemu teř my řařo wřiřřacři a řeho řro-
wicři w nařřhich řemřřenjad, w nařřhich wutrobach a w na-
řřhich řwōřbach, młodři a řtari! Řbőžny dom dřiřbi ř wjeře-
řořcři řlincřiřcři a řeho witacři jako wumowęřja duřřow a wēř-
neřo přheřcřiřla luda, řař nēřny cřiłwjeř Zachęřus řo wjeřele-
řhe nad wopřytom tořo Řnjeřa we řwořim domje a řeho
přhiřja. Łudři řu řebi džęřa pola nař wotwucřiřli, řralam
a wjeřřham přhiřwřiřřacři; woni wēđři, cřiłe řu teř řřabi cřił-
wjeřojo, ale řow je njeřjeřři wōřwoda nařřhich duřřow, řiř je
nař drořo wuřpiř ře řwojeř řwjařteř řwju, řiř je řwoje ři-
wjenje dař řa řebje! Wōn je kral cřiřcři! — Řař pař tehdy
w Jeruřalemje nařřřeře teř ludři bęřu, řotřiř ani ř wōřnom
won njepořhladachu, jako řon řpodřiřwny cřiř řo po Jeruřa-
lemřřhich řařřach řibařhe řař řu teř džęřa pola nař ludři,
řotřnyř je wiřřo druře wāřniřhe, hacři nabōžina a potřeř-
nořcřiře duřhe. Ale woni ř tutym řemřřim, na řotreř řebi řař
wjeře wēđři, řkomđři to najlęřřhe. Pod hōřřom poliřřřhich a
řořialnyř přařřenjom a řwadow řteřimny džęřa w řtrařhe,
řřowo mileřo njeřjeřřheřo řkala přheřřřhhećř a njewobřęđřbo-
wacři. Wēřicři pař a pőřřuchacři jemu dřiřbimny. řakle potom
řhonimny, řo je wōn pucři, wēřnořcři a řiřwienie. řđnyř na řym
dwēłujęcři, řpřtajęcři řeho řařnje do řřřřa řřajicři! Dořelři mő-
že wōn woprawdže pomhać, teř řeho mjeno řenje w cřiłwjeř-
řwje njeřařnje, ale budři dale řřřřřowacři. Řař magnet, řiř
wiřřęř, řiř řu řwoju řamřny njemōř řpōřnali, ř řebi cřiřnje.
Řořřřęř teř řy řeho mjeno, řo by cřiř řyř, řiř řebi dađři
jemu pomhać, přheřo wjeřřhi byř. Přheř wěru pař wōn
řbőžny cřiř přhiřřadři ř cřiłwjeřam je řwojeř pomozu. Jako
bēřhe Řeřuř do doma řwojeřo přheřcřiřla Łazara přhiřřhōř,
řiř bēřhe řunje wumřēř, a řo hōřowařhe, řeho ře řmjeřcřiře
řbudřiř, řađřiřhe jemu Łazarowa řotra Martha, řo řo nje-
by řakle přōřowař, dořelři je tola wiřřo podarmo. Řeřuř pař
jeř porořřowařhe a řjeřny: „Njeřřny řebi řjeřnyř, hđny by řy
wēřřa, řy by řařřnořcři Boři dřiřřřařa wōřladacři?“ A my
wuřnjemny: řđnyř řy Řeřuřej wēřřh, budřiřř na řwojeř
duřhi a we řwořim řiřwjenju njepřhiřřunajomnu řařřnořcřiř
řwojeřo řbőžniřa řhonić.

Přhiřdři Řeřu, lubny řbőžniřo,
Cři wotewřiře wrořa řo!
Ař pōř je řwojeř miłořcři,
A řjeř nam řwoju dobrotu!
Twōř řwjařny duřh njeř dowjedři
Nař do wēcřiřneje řbőžnořcřiře.
Budři řebi řamemu
Cřiřcři, řhwalba řař a řu. (Řēřl. 8, 5.)

Nowe zyrřwine lęto.

Řřęni advent.

řřōř: řa ř njeřjeř dele přhiřřadřiřam.

Nēřř nowe lęto zyrřwine
řařř mamny ř Bořiř miłořcřiře;
řřo Bořu Wōřřej džakujmy
A wutrobniře řoh' lubujmy!

To nowe lęto zyrřwine
Řam přhiřnięř nowe wjeřele
We nařřim Řnjeřu Řeřuřu!
To přheřjemny řej ř wutrobu.

Řam njeřřhodne wjeřele
Řnjeř Řeřuř Řhřiřřuř wōřřanje.

Rak wulki nam našch Ebóžnik je.
Nam dawa wěcžne žiwjenje!

Póji, Knježe Jesom Khrnjčce, kam
Se kwojej wěcžnej hnadu k nam,
Njeh w Twojim sbóžnym towarštwje
Lud kšesćjanski so wješeli.

Dženš' próžy Čže lud wěrjazy:
Čžin, Knježe, kwoj lud sbóžowny,
We hnadnym Bojy bohaty
A Božom' klowu poklušny.

We nowym lěcže zyrkwiny
Naž, Knježe, swarnuj pšched wšchem kym.
Njeh wšcho so derje poradži
Čži k čžečži a nam k sbóžnosćzi.

Daj Twoje požohnowanje
Nam w nowym lěcže bohacze.
Njeh rojče Twoje kralestwo
Po zylm kweče ščerofo.

Na ranju lěta noweho
Sso nad nami kmil, Jesužo.
Pšchindž, budž a woštan pola naž
Se kwojej hnadu kóždy čžaž.

Hdnyž pola naž Ty, Jesu, kny,
Ma wješele lud wěrjazy!
Ssy našche wěcžne bohatstwo,
Pšches Tebe da nam Wócžez wšcho!

Se kwojej hnadu pšchi naž stej,
Nam kšhiž a nusu položej.
Ty widžiš našche hubjeństwo, —
Nam pomhaj, kwěrnny Ebóžniko.

Nam kwojoh' kwjatoch' Ducha daj,
Nam k wěcžnom' jbožu dopomhaj.
Čže w njeby wěcžnje khowalimny,
Twój lud a Twoje herbštwo kmy!

Nětk nowe lěto zyrkwine
Saž' mamy i hnady Božeje.
Šchtóž Boha ma, tón wješel so.
Čžin Božo, i nami derje wšcho!

J. W.

Dosynki k smjertnej njedželi.

W A r i z y stejěšche we wožadnym kopjeńku kšesćjijanskeje wožadny Čžornuchow pšchi wošewjenju, so je Čžornuch, kiž so k kšesćjijanstwu wobrocži, wumrěł, tutón dodawk: „Hdnyž je rola kužoda dopšhihotowana, wšchaf tola ty toho- dla doma njewoštanješch.“ —

Pokutny džen chžyšche pšhihotowacz na Ssmjertnu njedželu, a Ssmjertna njedžela po pokutnym dnju so prasche- šche: Bu wěrnó: „Slaj, ja čžinju wšcho nowe!“? Advent a žyke nowe lěto budže džen wote dnja kwědcžicž, hacž bu wšcho nowe, t. r. ty kam budželš se wšchem, i tym, kaž so sadžer- žišch, i tym, kaž čžeže a bėdy caža njekešch, kwědcžicž, hacž bu čžinjeť tutoho klowa, hacž kny hotowny tež ja tón wulki wo- tomik, hdnyž kmjercž wrota, kiž i tutoho žiwjenja w čžele wjedu do žiwjenja bjes čžela, wotewri.

Ssmjertna njedžela a pokutny džen nještej tež lětku wšchudžom a pola wšchěch namakalej to kobjuwjecženje, kotrež kbi wobaj žadataj, hdnyž tola w tak kmjercž kšutnym čžažu pšched naž šupitej. Esamo šchportške napšchemobėhanje so

wotmėchu, tak w Drježdžanach; šariadowane bėchu tute wot lėwnych partajow. Wulki swjast „Němške turnaštwó“ bė tutaj dnjej bjes wšchěch tajkich wuhotowanjom woštajilo. Ale tež druhe wėžki šhonišch. Tak tu, so so kamo tak dalofo něhdže šabłudžichu, so pod někajkim šawodžetom potajachu rejwanške pšchedštajenja. —

So štach a tyžazach nawabšchtej tutaj dnjej kšesćjija- now do Božeho doma k Božemu klowu a k kwjatemu wot- kašanju. A šchtóž hišchče njepobny, tón pónđže nětkole w čžažu kwjateho adventa. A šchtóž tež potom hišchče njepónđže??! Advent woła:

„Wón pšchindže k wěcžnom' kudu
Tyž njepokutnych dla,
Se žohnowanjom k ludu,
Kiž jeho Ducha ma.“ —

Njedžiwajmy so, hdnyž budže čžaž, kiž pšchindže, tajki, so so nam šda, so so pšchindženje k kudu hižo dopjelnja. A šchtóž je a šchtóž hišchče pšchindže, je — njemylmny so w tym — je kudenje, kotrež ku kbi čžlowjetojo pšhihotowali i tym, šchtóž ku čžinili a njecžinili, i tym, kaž ku so sadžerželi pšhe- cžiwó kbi a kwojej dušchi, pšhecžiwó bližšchim a druhim, pšhecžiwó Bohu a jeho kraleštwu na šemi. Tuž šbudž advent wšchěch, wšcho čžinicž, šchtóž bu škomđžene, přjedny hacž je pšchepošđže. A wono móže tak lohžy pšchepošđže bnyč!

Tohodla, hdnyž přeni kěrlušč našchich nowych špěwarškich i džaťnej wutrobu nětkle šapšewamny: „Božo, wješele špocžina- my dženka lěto zyrkwinske“, mamy jón tež i nutrnej wutrobu dospěwacz, a šchtóž wjazny je, se kwojim žylm žiwjenjom žiwi bnyč: „Spoczž wšchem, so so nakasaja a tam wěcžnu šbóžnosć maja.“

Zyrkej a štat.

Stara Pruska. Zyrkwinske wólby bėchu 12., 13. a 14. novembra. Wobdželenje bė kpylne. S městnami so dwójžy telko wolerjom da šapišacz. Šdžela so postajichu šhromadne liščizny a tak so wólby šminychu, šdžela pat so njemóžachu šjednocžicž a wolachu. Wusbyť wólbow njeje hišchče pšhe- widžecž. To budže hafle móžno, hdnyž budžej wólby do pro- winzialnych šynodow nimo. Do tutnych wola tute nětkle wušwo- lene šastupjerštwu nowych šynodalow. Šnamjo wólbow bė, so wošebje w ranšchich kóncžinach, we wječžornych pat tež, wo lištu „Deutsche Christen“ džěšche. Šnamjo to žykeho našcheho čžaža. Na pšhiškad: ša šynodu města Barlina wolachu so ša poštivnych 2263 kłobow, ša „Deutsche Christen“ 1476, ša zyrk- winško-njepolitišku lištu 887, ša liberalnych 538, ša ludo- zyrkwinske ewangelške šjednocženštwo 150, ša religiošnych so- zialištow 28.

Duringska. Džen 31. oktobra (!!) je minister ša ludowe wukublanje, kiž nationalšozialistiškej štronje pšhižkušcha, wo- šjewiř wufas pšhecžiwó „roswucžowanje w žiwjenjowědže“ — lebenskundlichen Unterricht —. W tutym wufaju praji wón něhdže tole: „Tuto roswucžowanje wo žiwjenjowědže je kamo we kbi najlěpšchi grat tyž, kiž chžedža našawaze na- božne šacžuwanje, nabožne špóšnawanje a wěru šadužnyč. Tu- kšwilu dnybi so tuto roswucžowanje hišchče wěštych wumė- njenjom dla čžerpicz . . . Dale wuprajť so minister i wofšhe- wjazej dorasnosť wu wopacžnych, kažaznych wotpošladach a pucžach dotalnych poštajenjow a poštajerjom: „Šchtóž so se kšesćjijanstwom a Němžowštwom šwajšany čžuje, roswježe kam wot so a se kwojim šamokwenjom tež šwonkownje wšhe

pożahi i tutomu roswucżowanju ludowědy.“ — A my jako Sserbja tołmacżymy: Sztóž ko i křesćijanstwom a žwojim narodnym Sserbstwom sjednoczeny čuje, tón roswježe žam woł ko a se žwojim samołwjenjom tež swonkownje wišě požahi i tutomu roswucżowanju ludowědy, kotraž je žpłemu křesćijanstwu Sserbstwu zuśa kaž něšto; a Sserb nje-móže žebi a žwojemu małemu ludej, kiž pod tutej kaženlu žobu čerpi, a žpłemu němstwu krajej, ke kotremuž wón i křesćijanstwu žwěru steji, ničžo lěpše přecž, hač žo by ko młodym a starym podawała čžiśta křesćijanśka wučžba, a žo by był Jeśuś Chryśtuś sasččěpieny do młodych a starych wutrobow wišchudžom w kraju a ludu.

Wschelate i bliska a daloka.

S Budyščina. Knjes šuperintdendt Tröhlich bu po wólbnyh přědowanju ša přěnjeho šararja pšči Pětrowskei zyrkwi w Lipšku wuřwoleny a powołany. S tutym šařtojnřtwom je podobnje kař tu w Budyščinje šuperintendentura řjednocřena a to ta ša wjeřne wořadny wokoło Lipřka. Tak wopuřćeři ša krótki čařb druhi ř tnyh přěnih řhtyřjoch kuřiřřkih šuperintendentow Luřizu. Knjes řup. Franka dřeřše přěd krótkim čařbom do Plawna. Kař Lubijřki wokrjeř njeje řwojemu přěnjemu šuperintendentei rad čařhnyčř dař, tak teř, kař řklyřhimy, Budyřřki wokrjeř njerad řwojeho přěnjeho šuperintendentu řhubi. Mny přěejemy, řo by Budyřřki wokrjeř dořtal řa nařlědnika řařo dořtojněho muřa, kotrnyř tuto řařtojnřřtwo, řiř je ře wřchelakih přiciznow wořebje wařne, — teř tohobla, dořelř nimo němřřkih wořadow nimale wřřě nařše řerbřřko-němřřke do tuteej eřorije řklyřćeja — řwěru a rořřudnje řařtawa, kař je Lubijřřki wokrjeř řa řwojeho druheho řuperintendentu dořtal tajkeho dořtojněho muřa.

W Lubiju mējachmy póněželu wulku dwójnu šroma-
džiŋnu ſa zny zyrkwinski wokriješ, na kotrejš ſo wulka licžba
wožadnych — wožadnych ſaſtupjerjow, patronow, ſararjow a
druhih — wobdželi. Ale wono mohło jich hišće wjazn wo-
žadnych na taikej šromadžijnje być, wožebje wožadne ſaſtu-
pjerštwu zny, hdyž ſo wo praščenja jedna kaž: Šhto móže-
my my wot zyrkwje šem čžinicž w pšchitomnej nušy našćeho
luda? Wšchetož wono płacži, šhtož ſo tam wupraji: je jich
došć, kiž hišće njedopóſnachu, „kaš wulka a ſtrašćna nuša
je a tohodla tež niž, šhto ſo pšhecžiwu nej čžinicž móže a
čžinicž dyrbi. Rnjes ſup. Zagšch bě přeni džel pšchednošćka
pšchewšak: Nušu ſpóſnacž, a to: hošpodařku nušu, politiķu
nušu a nušu wěry. Druhi džel š. ſarač dr. lic. Gehring-
Sohlandški: Pomoz pšchinješć: materielnu pomoz, zyrkwin-
ške naležnošće ſaſtupowacž, nowe ſriadowacž, i duchownym
a i dušćinym podpjeracž. Žadyn džiw, ſo tež wobšćěrnšća
rosmořwa nařta, w kotrejš ſo to a tamne doda, tež pšhecžiwu
tomu a tamnemu něšćto praji. Dokelž mějěšće ſo hišće
druha šromadžina pšchišamřnecž, šćoncži pšchedřnda rosmoř-
wu a něřk běčmy na wólbnej šromadžijnje, na kotrejš ſo
kandidatojo ſa wóľbu do ſynody pšchedřtajichu. Lubijšćo-Ži-
tařki wokriješ ma wolicž jeneho ſararja a jeneho lajika. Po-
řtajeny je dotalny ſynodala š. ſup. Schultze-Žitařki a jako
nowaj š. prawiřnik dr. Krjetžšmer a š. ſarač prim. Rien-
hardt, přjedy w Žitařje, něřk na wumjenku. Pořlednej ře-
jitej jedyn pšhecžiwu druhemu. Wšchitzy řijo řěčachu a ro-
prawjachu wo řwójch nahladach. Wóľba š. ſup. je wěřta, do-
kelž druheho kandidaty njeje. Šhto budže i mjenowaneju la-
jikow — tež š. ſarač Rienhardt płacži po řakonju jako lajik,
dokelž wjazn w zyrkwu řľužby nima — wuřwoleny, rořbudži
wóľba, kiž je řa 4. dezembra pořtajena.

Wólba do synody.

§ Budysto-Kamjeniskeho woŕjeſa njeſſmy hač do džen-
ſa ničſo dalſhe wo wólbje ſa naſhe ſopjeńko doſtali, hač-
runjeſ by runje ſa tutu wólbju jara dobre a wuſitne byſo,
by-li naſhe ſopjeńko něſhtó wo njeſ pſchinjeſſo, hdyſ ma tu-
tón woŕjeſ tola teſ dweju ſynodalow wolicſ. Mjes tutymaj
je t. kantor Krawc-Bujeſdſanſki, kotrehoſ lěta ſu po ſaſonju
nimo. Eſnadſ tola ſ tnyh ſtron, kotreſ maja ſo ſa wólbju ſobu
ſtaracſ, hiſſhe ſa tuto čyſſo něſhtó doſtanjemy, ſo njeby-
my trjebali ſebi myſlicſ, ſo ſo ſerbiſke nowinačſtwo, woſebje
teſ naſhe naboſne a woſadne ſopjeńko „Pomhaj Bóh“ na-
ſad ſtaja. Kaſ ſ wólbju w Lubijſko-Žitawſkim woŕjeſu je, ſmy
w roſprawje ſ Lubija nadrobniſcho roſpiſali.

Bomhaj Bóh!

Nasch njedželniš pscheje nutrnje wschēm
šwojim šwěrnym cžitarškam a cžitarjam žoh-
nowanym advent. Hdňž my tutón adventiški cžaš wutrie-
bamy ša to, ša cžož je nam daty, šměmy pošni dobreje na-
džije hicž t hodam napšhecžiwu, a byrnjež wone byše hody
w tutym šhudym a hubjenym cžašu: wone budžeja ša naš
žohnowane hody a š jich žohnowanjom budže nam tež to nowe
lěto psched nami žohnowane.

Naszy niedźmielny wojskietuje paf tohodla dżenża tu pró-
stwu, kotruż tydżenia we wojskietym, sa szerschu szawności
přihotowanym cziśle wupraji: Wszę lube cżitarzki a wszitż
lubi cżitarjo cżyli jemu śwerni woścacz dale, haj, wjazż hi-
szczę, cżyli żo żobu wo jeha rosščerjenje staracz a hiščę
něščto, cżyli żo żobu wo to staracz, żo by był rad a lubje
witany wożadnik, to rěka: cżyli żo wo to staracz, żo wón też
i wożadow doštawa rosprawy, nastawki, dozņła přichinoščki.

My budżemy wiaź hać dotal trjebacź nabożne natwa-
rjaze łopjeńko, kotreż je ſdobom ſwjaſk wernje kſheſczijanſzy
ſmyſlennyh cźlowjekow, kotſiż chzeja tami i Bożej pomozu
wobſtać a woſtać w tutym czaſu a druhim pomhać, ſo by-
chu tež mōhli a chynli i Bożej pomozu wobſtać a woſtać we
tutym czaſu, kiż je bōle roſkudny a ſtraſchniſchi hać ſebi
myſlimy.

Šdaj tole čini mi, služim tebi najljepše a drugim jašo
 Tobu a služim Sersbštvo a kšesććijanskoj zgrci, služim
 Božemu kraljevstvu a Tobu samemu!

Tak mamy tež jene wotmolwjenje na to tak husto škof-
ščane praščenje naščeho čjaša: Sčto mamy čžinicž?

Dodamy, ſo nętkle w dezembru pſchinjeſhemu nękotre krotke hodowne węſki, powjedanczka, ſo paſ chzemu potom we nowym lęczy ſaſo wjetſzke powjedanczko woſſewjecz. Tak je mőžno, ſo tuto teſz czi znyſe doſtanu, kiſz i nowym lętom naſzke ſopjenko ſapocznu cziſtacz.

Vištovanje. *Wutrobnij džak wšchem, kiž pšchi wuhotowanju cžibla sa Esmjertnu njedzjelu řobupomhachu. — Sa 2. adv. W. we W. — Sa 3. adv. W. w H. — Sa 4. adv. R. w Hr.*

Serbske spěwaŕske

su na předaň w Serbskej knihařni w Budyšinje

Samoŭilowy redaktor ſaraŭ Wyrgaŭ iu Noŭaczyszach. — Sziszczę a naklad
Samolerszj knihiŭsziszczę i kniharni, ſap. dr. i wosibw. ruf. iu Budyszyni
Wuŭhadza ŭoŭdu ŭobotu a placzi ŭŭuoręŭiennje 108 pjenjeŭtoto.